

NMV SPOŽA ±100

IEVADVĀRDI

Marianna Lapiņa

redaktors

Jaņa Rozentāla Mākslas skolas audzēkne

Jūs šobrīd piedzīvojat vēsturiski svarīgu brīdi. ŠĪ IR PIRMĀ NMV AVĪZE. Kad Nacionālo Mākslu vidusskola izveidojās es biju satriekta, jo "Rozentāli vairs nebūs tas pats", bet tās ir bailes no atbildības, un skolu apvienošanās patiesībā ir kaut kā liela sākums. Katrai skolai iepriekš ir bijuši savi paradumi un tradīcijas, apzinoties to vērtību, mums ir jāveido jaunas, kopīgas tradīcijas. Uz pārmaiņām nav jāskatās, kā uz savas skolas vārda zaudēšanu, bet gan kā uz vispārēju vārdu krājuma paplašināšanu. Nacionālo Mākslu vidusskolas audzēkņi ir topošie Latvijas kultūrvides autori un radītāji, apvienošanās un skolēnu sadarbība ir svarīgs pagrieziena punkts esošās un topošās kultūrtelpas attīstībā. Lasītāj – deļotāj, dziedātāj, gleznotāj, mūziķi mēs tagad esam vienots organisms kuram kopā attīstīties. Mēs visi šeit esam topošie mākslinieki, tādēļ novēlu Tev atrast iespēju un aicinājumu kopīgi veidot skolu, un tas, vai mūsu skola izskatīsies pēc skaistas gleznas, skaņdarba, vai dejas ir atkarīgs no tevis.

Marta Madara Grantiņa

redaktora vietniece

Jaņa Rozentāla Mākslas skolas audzēkne

Latvijai simts.

Jā, par simtgadi runā jau visu Latvijas deviņdesmit deviņo gadu. Jā, brīžam tas ir arī mazliet apnīkoši. Un, kad simtgade pienāks, to turpinās atzīmēt vēl piecus gadus vairāk nekā 800 dažādās norisēs visā Latvijā un 70 pasaules valstīs. BET NE JAU KATRU DIENU LATVIJAI PALIEK SIMTS. Tas ir diezgan īpaši-gadīties būt dzīvam šajā laikā un piedzīvot Latvijas pirmos gadsimta svētkus. Gatavošanās simtgadei ir devusi iespēju apzināties, kur esam, kas paveikts šajos simts gados un kas notiks tālāk. Apzināties valsts jēdzienu plašāk un dziļāk. Ja mēs valsti pielīdzinām cilvēkam, vai Latvija ir jau pārvarējusi jauniešu pārdrošos un aktīvos gadus? Vai tā ir piedzīvojusi jau pusmūža krīzi vai arī tie ir vien pirmie, neveiklie bērna soļi?

Mēs varējām piedzimt citur. Mēs varējām dzīvot Vācijā, Nepālā, Japānā vai Polijā, bet mēs esam šeit. Unikālā vietā un laikā. Tāpēc gaidīsim Latvijas simtgadi ar tādu saviļņojumu kā gaidījām savus astoņpadsmit. Aiziesim uz ikgadējo salūtu, mīlēsim Latviju, iedzersim burbuļojošu dzērienu un stumsimies pūļos pa mitru asfaltu. Tad tumsā apēdīsim kādu "Vecrīgu". Un svinot iepriekšējos simt gadus, domāsim arī par turpmākajiem simt gadiem.

Latvija manī.

Es piedzimu divi tūkstoši pirmajā gadā – esmu caur un cauri divdesmit pirmā gadsimta iemītnieks. Es piedzimu brīvā valstī, savādā laikā, kas vēl pavisam nesenā pagātnē azotē nēsāja nacionālās trauksmes un tautiska lepnuma brūces, kas, šķiet, beidzot bija sākušas lēnām dzīt. Turklāt ģimene, kurā man laimējās nonākt, savus bērnus iespēju robežās ļoti sargāja no visām pasaules bēdām un ļaunumiem, tādēļ rētas, no kurām tīra biju radusies es, nekad netika pieminētas, un, jāatzīst, ļoprojām nezinu, vai tās reizēm vēl sāp.

Šobrīd ir ārkārtīgi savāds laiks, kad latvietim būt – pēc pavisam arbitrāriem parametriem noteikts gads, kurā ar zināmu intensitāti un nepārtrauktumu likt tautai reflektēt un lepoties par savu nacionālo identitāti. Visapkārt ir ļoti daudz patosa un patētikas, no kā es jau gandrīz izmisīgi vēlos distancēties. Šīs šķietami falšais medussaldums un ozolspēks, bieži ir tik acīmredzams, ka jebkāda veida saturīgām pārdomām par attiecīgo tematu kļūst ļoti viegli un vilinoši aizkaitināti atmet ar roku. Un tomēr – tomēr – kaut kur manā uzmācīgajā latvieša sirdsapziņā ir paslēpusies klusa pateicība, vēl nepāraugusi pienākuma sajūta, ka varu atļauties nenodarbināt savu prātu ar nacionālās identitātes problēmdomām visu laiku.

Mana latvietība man vienmēr lielākā vai mazākā mērā šķitusi pašsaprotama. Nav tā, ka es nebūtu to apzinājusies (kad biju pavisam maza, nevarēju aizmigt, iekams mamma man pie gultas nebija klusi nodziedājusi himnu, kas jau toreiz man likās kas aizraujoši un mazliet baismi svinīgi), tomēr man vienmēr bijis grūti uztvert savu latvietību kā uzstādījumu, kā identitāti ar vēsturi un spēku. Turklāt vismaz šajā vecumā esmu diezgan liels individuālists un nejūtu intensīvi dziļu saikni ne ar kādu dzimtu, ne tautu. Tomēr es apzinos savi kā latvieti, es zinu, ka tas man nav mazsvarīgi un ietekmē manu pasaules uztveri un lēmumus, kurus pieņemu. Latvija manī nemīt visā tās mežu krāšņumā un rumbu platumā. Tā iekodējusi sevi man apziņā caur "Selgas" cepumiem un saplaisājušiem trotuāriem, skābiem ķiršiem un piesmēķētiem pagalmiem. Siltā naktī pie ugunsкура un pēc zālēm smaržojoša esmu tikpat latviete kā esmu pilsētas kafejnīcā vai parkā uz soliņa.

Es nāku no laika, kurā augošos grūti piecelt kājās ar lieliem vārdiem un grandiozu patosu. Mana Latvija un Latvija manī ir sīkās detaļās, fragmentos, atmiņās un asociācijās. Un galu galā latvietība jau ir lielums laikā.

Ramona Cimziete 2.kurss JRMS

NMV TUVIE UN TĀLIE

JANIS ROZENTĀLS

Atrodos Nacionālā mākslas muzeja otrajā stāvā iepretim gleznai, kas gājusi caur gadsimtu un vairāk, kurā redzamas latvietes un latvieši gadsimtu mijā. Esmu vērojusi to vietu Saldū, stāvējusi pie tās baznīcas. Taču tā nešķita skaista, tā bija bezpersoniska. Rožu bērni šo gleznu noteikti jau redz acu priekšā, bet vai Tu? Tas ir mūsu Jaņa Rozentāla diplomdarbs „No baznīcas” (1894).

Rozentāls darbojās šajā mūsu tautai nozīmīgajā gadsimtu mijā – 19., 20.gadsimtā. Dzimis un audzis Saldū līdz, pavisam jauns būdams, nokļuvis Rīgā, kļuvis par mācekli, vēlāk par zelli. Janis bieži apmeklēja Rīgas Latviešu biedrības teātri un kori. Tā bija cita pasaule, tā bija māksla, tā bija pasaule mākslā. Te radās Rozentāla mērķis – Pēterburgas Mākslas akadēmija.

Pēterburgā tā bija cita dzīve, cita sabiedrība un cita uztvere. Mākslas pilsēta. Vienai no svarīgākajām šī stāsta tēmām jābūt par „Rūķi”. Studiju Dārza ielā Pēterburgā. Tā bija ideju radošā darbnīca. Jāzeps Vītols, Emīls Dārziņš, Jūrjānu Pāvils, Vilhelms Purvītis, Johans Valters un uz priekšu... „Rūķis” bija ideja. Māte idejai par latviešu mākslu, mūsu tautas mākslu, mākslu no tās dažādajām šķautnēm. Viņi nāca tukšā vietā un ar saviem draugiem teica – ŠEIT BŪS LATVIEŠU MĀKSLA. Studija, protams, arī bija radošā bohēma. Jaunības skaistuma satveroša vieta. Ar J. Vītoli pie klavierēm šeit tapa skices, gleznas, idejas tām, viesojās dažnedažādi modeļi, radās mūzika, attīstījās melodija. Un vissvarīgāk - auga cilvēki, kas lika pamatus latviešu kultūrai, klasikai, kāda tā ir šodien.

Agrāk Rozentāla lielo, pārpildīto gleznu grāmatu šķirstīju vēsi. Tagad lappuses aizrauj. Tāds jau ir mākslas brīnums – tā ierauj, aizrauj. Ir oktobra vidus, un es vairoos no pārlietu spožajiem saules stariem, kas zogas starp dzeltenīgajiem lapu kušķiem. Mani apņēma bērzi, Daugavas otra krasta miglainās krāsas pēkšņi sasauca ar nupat grāmatā redzētajiem oranžīgajiem triepieniem, ainām. Viņš ir mūsu. Rozentāls ir mūsu. Tagad arī Saldus baznīca liekas tuvāka, personīgāka. Visas tās Latvijas ainavas, tās ir mūsu! Janis varbūt nebija ģēnijs, bet absolūts un izcils sava amata meistars. Mākslinieks, bez kura šāda latviešu māksla nebūtu iedomājama. J. Rozentāls: „Mākslinieks no nekā rada jaunas pasaules, atver jaunus izskatus, dod jaunas vērtības ne vien uz audekla vai papīra, nē, viņš pārrada visu mūsu dzīvi, mūsu apstākļus, pārtaisa mūsu acis, ka mēs turpmāk redzam un sajūtam tā, kā viņš gribējis, kā viņš to radījis.

Egija Smeile 2.kurss JRMS

RIHARDS ZARIŅŠ

Rihards Zariņš ir viens no nozīmīgākajiem latviešu kultūras darbiniekiem, latviešu tautas grafikas pamatlicējs mākslā un pirmās Latvijas simbolikas un naudas zīmju darinātājs. Savā laikā arī darinājis starptautiski atzītus naudas zīmju šedevrus, pastmarkas, aizsācis ExLibra (grāmatzīmju) zīmēšanu Latvijā, kā arī papildinājis savas zināšanas un prasmes ārzemēs, un piedalījies daudz un dažādos projektos, kas veicināja viņa profesionālo izaugsmi.

Viņš ir dzimis 1869. gada 27. jūnijā Valmieras apriņķī, Viļķenes pagasta Ķieģeļu muižā. Bērību un pirmos skolas gadus aizvadīja Līgatnes apkārtnē. Šī bērnības “paradīze” viņš līdzī līdzpat viņa vecumdienām, atspoguļojoties viņa daiļradē: naudas zīmēs, vērtspapīros, diplomu rotājumos un latvju rakstos.

1888. gadā iestājās Aleksandra Štiglica Centrālajā tehniskās zīmēšanas skolā Pēterburgā, tieši tur viņš apguva pamatus savai profesionalitātei. Paraleli mācībām viņu ļoti aizrāva cilvēki, kuri domāja par Latvijas nacionālajām kultūras vērtībām (jo pats aizrāvās ar tautisko romantismu). Tajā laikā Pēterburgā mācījās vairāki vēlāk pazīstami kultūras darbinieki (J. Rozentāls, K. Auziņš), kuri veicināja latviešu pulciņa “Rūķis” izveidi un darbību. 1896. - 1899. gadam sākās viņa klejojumi pa Eiropu, kur viņš ar stipendijas palīdzību papildināja savas prasmes ofortā un citās grafikas tehnikās, kā arī sastapa savu sievu.

Atgriežoties Krievijā viņa darbos sāka dedzīgi parādīties rokoko, ampīrs un “krievu” stils, kas pirms tam nebija viņu aizrāvis. Un tā, virzoties uz augšu pa karjeras kāpnēm, viņa nopietnākie darbi tika radīti strādājot Valsts papīru spiestuvē Pēterburgā. Laiks, ko viņš pavadīja Pēterburgā pēc Eiropas apceļošanas un pirms Pirmā Pasaules kara, bija viņa mūža vislabākie gadi, kad viņa darbs ienesa sulīgākos augļus. Savukārt pēc Pirmā Pasaules kara viņš pārcēlās uz Rīgu un IEVIESA GRAFIKAS PAMATUS ARĪ LATVIJĀ. Tajā laikā māksla bija ievērojami mainījusies, bet R. Zariņš atteicās mainīties tai līdzī, viņš bija vīrs ar stingru raksturu un diezgan konservatīvs, tāpēc modernā māksla viņu īpaši nesajūsmināja. Tādēļ arī viņu nereti dēvēja par skarbu kritiķi.

Rihards Zariņš Latvijā tagad ir pazīstams kā viens no Latvijas valsts ģerboņa autoriem, pirmās metāla naudas autoru (lati un santīmi, protams), nereti dēvēts kā “oforta tēvs latviešu grafikā” un Latvijas Valsts papīru spiestuves pārvaldnieks (1919-1933). Pats mākslinieks par savu labāko veikumu atzina “Latvju rakstus” - grāmata, kura veltīta Kurzemes un Zemgales tautastērpiem, pie kura strādājis jau no studiju gadiem. Viņa ieguldījums ir vērtīgs!

Rēzija Zegnere 2.kurss JRMS

KRIŠS SALMANIS

Kriša Salmaņa vārds ar skaļu pārliecību izskan Latvijas simtgades ainā – un tas nav bez iemesla! Lielu cieņu un pazīstamību Krišs izpelnījies ar 2017. gadā iegūto Purvīša balvu - prestižāko vizuālās mākslas apbalvojumu, kuru Latvijā spēj iegūt latviešu mākslinieki. Balvu Krišs (kā arī Anna Salmane un Kristaps Pētersons) ieguva par 2015.gada pirmo reizi atklāto izstādi „Dziesma”.

Izstādē tika uzsvērti vārdi, kuri Dziesmu svētku repertuārā parādās vizbiežāk, un no visvairāk lietotā vārda – Dievs – pat tika komponēta īpaša dziesma (K. Pētersons). Darba pamatdoma bija radīt iemeslu pārdomāt, vai Dziesmu svētku tradīcija tagadnes cilvēkam ir atbilstoša. Vai tā sniedz mums to, kā tik ļoti trūka un vajadzēja latviešu tautas atmodas laikos un mazās, jaunās Latvijas valsts veidošanās gadu simtenī? Vai arī tā ir tikai akla senču paražu kopēšana, lai radītu piederības ilūziju, nemaz neņemot vērā jaunradušās vērtības un pārliecības?

Protams, savos darbos Krišs pievēršas ne vien Latvijas iedzīvotājiem kā vienotai tautai, bet arī visai cilvēku sabiedrībai aktuālām tēmām. Piemēram, no š.g. 15.09. līdz 21.10. LNMM Kupola zālē ir apskatāma jau iepriekšminētā mākslinieku trio (K. Salmanis, A. Salmane, K. Pētersons) instalācija „Daudzskanis”, kas atšķirībā no „Dziesmas” ir par pasaulīgu un visiem laikiem svarīgu tēmu – savstarpējo saprašanos, precīzāk, tās pilnīgas sasniegšanas neiespējamību.

Krišs Salmanis, 41 gadus vecs multižanristisks mākslinieks, ir aktīvs un neatņemams Latvijas laikmetīgās mākslas „skatuves tēls”, kas ar savu mērķtiecīgo, taču visnotaļ ieturēto darbību un bieži vien alegoriskajiem darbiem, neapšaubāmi vēlas ietekmēt mūsdienu sabiedriskās domas maiņu, mudinot diskusijas un šaubas par plaši pieņemtajiem uzskatiem par mūsu ikdienu.

Liene Helēna Nugumanova 1.kurss JRMS

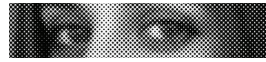
VALENTĪNS BĻINOVS

Valentīns Bļinovs ir absolvējis Maskavas Baleta skolu. Pēc baletskolas absolvēšanas viņš saņēma norīkojumu strādāt Rīgā. V. Bļinovs bijis Latvijas Nacionālās operas baleta trupas solists. Paralēli darbam operas teātrī no 1948. līdz pat 2002. gadam viņš pasniedza klasiskās dejas un raksturdejas Rīgas Baleta skolā. Valentīns Bļinovs bija apdāvināts, spilgts baletdejoņš. Pēc laikabiedru liecībām, viņš ļoti izcēlās, uzstājoties uz skatuves, kā temperamentīgs raksturdeju izpildītājs. Viņš bija baletdejoņš, kuru daba dāsni apdāvinājusi ar milzīgu skatuvisku temperamentu. V. Bļinova izpildītās raksturlomas izcēlās ar neparasti spožām plastiskām kustībām un īpašu aktiera meistarību. Valentīns Bļinovs bija labākais, viņš mācīja bērniem atdot sevi par divsimts procentiem, turklāt bija ļoti skarbs. Viņš varēja mācību stundas laikā neattāpīgam zēnam mest ar kaut ko smagu vai meitenei, kas sajaukusi kombināciju, uzkliegt: “Meitenīt, pacel poniju - tev uz pieres četri burti redzami “D-U-R-A”!” Bija viņam mīļuli, bija viņam tādi, kurus viņš nicināja bezgala. Toreiz tas likās zvērīgi netaisnīgi, bet pieaugot skolēni saprata, ka viņam bija taisnība. Ja dariji visu, lai uzvarētu, viņš uzmundrināja, ja viņš redzēja, ka cilvēks ir uz izsūkuma robežas - sakārtoja smadzenes. Ja audzēknis neizturēja psiholoģisko spriedzi, tātad šī profesija nav viņam. Balets — tas ir nepārtraukts elles darbs. Dažu bērnu vecāki mēģināja sūdzēties par skolotāju, bet tas bija bezjēdzīgi, viņš bija UZTICĪGS SAVAI METODEI līdz dzīves beigām. Par to viņam daudzi pēc tam teica lielu paldies.

Krista Štrausa 3.kurss RHS

EVELĪNA GODUNOVA

Evelīna Godunova ir jaunā baleta zvaigzne, kuras vārdu mēs izdzirdam arvien vairāk un plašākos apmēros. Evelīna savas dejas gaitas uzsāka piecu gadu vecumā, nodarbojoties ar mākslas vingrošanu. Sešu gadu vecumā viņa sāka iet baleta pulciņā. Vēlāk viņa absolvēja Rīgas Horeogrāfijas vidusskolu, kur viņa mācījās astoņus gadus pie pedagoģes Ritas Harlapas. Evelīna piecus gadus strādāja Latvijas Nacionālajā baletā kā soliste, vēlāk devās uz Dienvidkoreju, Seulu. Pēc divu gadu darba Seulā Universal Ballet kompānijā, Evelīna ir pārcēlusies uz Vāciju, kur tagad strādā kā vadošā soliste Berlīnes Valsts baletā. Evelīnai ir ļoti daudz sasniegumu ar ko lepoties. Par Džuljetas lomu baletā „Romeo un Džuljeta” viņa ir saņēmusi vienu no prestižākajām balvām Latvijā - Spēlmaņu nakts balvu, kā gada labākais dejojājs, kā arī viņa ir IEGUVUSI PIRMO VIETU STARPTAUTISKĀJĀ MASKAVAS BALETA FESTIVĀLĀ, kas ir viens no trim prestižākajiem baleta konkursiem pasaulē. Pirmo reizi šajā baleta konkursā triumfē kāda no Latvijas balerīnām. Taču, Evelīna nav vienkārši tikai balerīna, ne velti viņai tiek piedēvētas spējas apburt. Un to viņa spēj gan ar kustībām uz skatuves, gan ar vienkāršu, bet patiesi sirsnīgu smaidu.

Jolanta Lazdāne 3.kurss RHS

MIHAILS BARIŠŅIKOVS

Manieres, neprāfīgi lēcieni, neskaitāmi griezieni, perfekta tehnika un slava - tā var raksturot izcilo baletdejoņu Mihailu Barišņikovu. Mūsu mazā valsts Latvija var neizsakāmi lepoties, ka tāda pasaules līmeņa zvaigzne ir uzaugusi tieši šeit.

Barišņikovs savus baleta pamatus ieguva tepat, Rīgas Horeogrāfijas skolā, pie lieliskiem pedagogiem. Tālāk Barišņikovs devās sevi attīstīt Krievijā. Tur viņš guva savu pirmo lielo slavu – kļuva par Marijas teātra solistu, kā arī guva uzvaru pirmajā Maskavas starptautiskajā konkursā, pēc kura kļuva ļoti populārs gan savā valstī (PSRS), gan ārzemēs. Barišņikovs vēlējās attīstīt savu baletmākslu, sadarboties ar ievērojamiem rietumu horeogrāfiem, bet PSRS apstākļos tas nebija iespējams. Kad Marijas teātra trupa piedalījās viesizrādēs Kanādā, Mihails pieņēma lēmumu vairs neatgriezties Padomju Savienībā.

Amerikā Barišņikovs STRĀDĀJA VAIRĀKOS AMERIKAS LABĀKAJOS BALETA TEĀTROS. Arī tur viņš ieguva lielu slavu un sadarbojās ar labākajiem horeogrāfiem. Vēlāk Barišņikovs kļuva par horeogrāfu un baleta teātru trupu vadītāju. Mihails Barišņikovs deva lielu ieguldījumu Amerikas horeogrāfijas mākslā un ietekmēja tās attīstību, pateicoties savai augsta līmeņa izpildītāja mākslai. Turklāt Barišņikova radošo interešu loks ir ārkārtīgi liels, tas neaprobežojas tikai ar baletu. Viņš piedalījies arī daudzās kinofilmās un teātra uzvedumos, pat seriālā „Sekss un lielpilsēta”, par kurām saņēmis dažādus apbalvojumus, piemēram, „Emmy” balvas. Barišņikovs pat ir sācis pats savu smaržu līniju „Misha”.

Pasaules zvaigzne, Mihails Barišņikovs, ir apbrīnojams ar savu neiedomājami augsto lēcieni un perfekto tehniku. Jebkurš, kurš redzētu Barišņikovu dejojam būtu pārsteigts, un saprastu, ka viņš nav vienkārši labs dejojājs, viņš ir izcils!

Krista Enģele 3.kurss RHS

STĪVS REIHS

Iespējams, Stīva Reiha mūzika Latvijā nav tik atpazīta, tomēr ik pa laikam koncertzālēs parādās kāds viņa skaņdarba atskaņojums. Viņš ir VIENS NO VISIETKMĪGĀKAJIEM LAIKMETĪGĀS MŪZIKAS KOMPONISTEM UN MINIMĀLISMA MŪZIKAS PAMATLICĒJIEM, kā arī sitaminstrumentālists, filozofs un inovators. Dzīvojis paralēli lielajām džeza zvaigznēm un regulāri apmeklējis bībopa koncertus, bijis uz vismaz 40 Džona Koltreina koncertiem. Minimālismu kā mūzikas kustību pārstāvējis iespaidojoties no minimālisma vizuālajā mākslā. Jāpiemin arī, ka nozīmīgs elements skaņražā mūzikā ir kustība, virzība. Iespējams, tieši šī iemesla dēļ laikmetīgajā dejā bieži tikušas izmantotas viņa kompozīcijas, piemēram, to izmantojusi horeogrāfe Anne Teresa De Keersmaeker, veidojot izrādi "Fase, four movements to the music of Steve Reich".

S. Reihs ir dzimis Ņujorkā, viņa māte Džūna Sillmane bija aktrise un dziedātāja. Vecāki izšķīrās, kad viņš vēl bija pavisam mazs. No mazotnes mācījās klavierspēli, bet vēlāk klavieres nomainīja uz sitaminstrumentiem. Pirms pilnvērtīgas pievēršanās mūzikai, jauneklis ieguva maģistra grādu filozofijā Kornela universitātē. Pēc tam Džuljardā studēja mūzikas kompozīciju kopā ar Filipu Glāsu. Vēlāk papildināja savas zināšanas Milsas koledžā pie Dariusas Milhauda, kurš bija viens no franču komponistu grupējuma "les six" pārstāvjiem, un pie Lučāno Berio, kurš bija viens no 20. gadsimta ietekmīgākajiem komponistiem. Paralēli mācībām komponēja mūziku teātra grupējumam "Mīmu trupa".

Tas var izklausīties pārsteidzoši, taču pēc mācībām izglītotais Stīvs Reihs kļuva par taksometra šoferi un strādāja pastā, tikai brīvajā laikā nodevās komponēšanai. Nozīmīgi bija komponista eksperimenti ar skaņu lentēm, kuru rezultātā viņš atklāja fāzes nobīdes efektu¹ un radīja tādus skaņdarbus kā "It's gonna rain", "Come out", u.c. Viņš izdomāja pārnest fāzes nobīdes efektu uz akustisko mūziku, tādējādi radot ļoti sarežģītas ritma struktūras skaņdarbos, kā "piano phase", "violin phase", "clapping music". Šeit iezīmējas ilgstoša viena motīva atkārtošana, kas jau liecina par minimālismu, kā tas tiek raksturots mūzikā. Neilgi pēc tam komponists sāka vairāk izmantot ritma augmentāciju², padarot ritma struktūras savās kompozīcijās vēl interesantākas. Vēlāk izveidoja ansambli "Steve Reich and musicians", ar kuriem bieži uzstājās. Un tomēr šis bija jauns mūzikas veids, kuru lielākoties nespēja uz

tvert tā laika tipiskie klasiskās mūzikas klausītāji. Šī iemesla dēļ koncertzālēs viņi neuzstājās un meklēja dažādas citas telpas, kurās var sniegt priekšnesumus, piemēram, galerijās, noliktavās, rokkлубos u.c. Uzstāšanās galerijās veicināja viņa atpazīstamību starp dažādiem māksliniekiem un dažādu savstarpēju iespaidu gūšanu. Ap šo laiku radās nozīmīgs skaņdarbs lielākam skaitam mūziķu "Music for 18 Musicians", kas ieviesa vairākas jaunas idejas, to skaitā parādījās lielāka forma un vairāk harmoniskās kustības. Pakāpeniski Stīva Reiha slava pieauga, viņu sāka

pilnvērtīgi uztvert kā akadēmiskās mūzikas komponistu, viņa mūzika vēl aizvien tiek atskaņota. Jauzsver, ka nozīmīgi bija arī viņa EKSPERIMENTI AR ELEKTRONISKĀS UN AKUSTISKĀS MŪZIKAS MIJIEDARBĪBU tādos darbos kā "Different trains".

Iespējams, ka no šāda nacionālo skolu avīzes raksta jūs būtu drīzāk gaidījuši iztirzājumu par kādu latviešu komponistu, tomēr es izvēlējos amerikāņu komponistu Stīvu Reihu, tāpēc ka, manuprāt, viņš spilgti atspoguļo vairāku mākslas formu mijiedarbību vēl nesenā pagātnē. Šis komponists radīja mūziku, idejiski iespaidojoties no tādiem vizuālajiem māksliniekiem kā Sols Levits un Ričards Serra, un citu žanru mūziķiem, kā Džons Koltreins, Ella Fidžeralda, vēlāk grupa "Radiohead". Savukārt, no viņa radītās mūzikas iespaidojās horeogrāfi un dejotāji, kā Eliot Feld, Jīri Kyliān, Douglas Lee, komponisti un mūziķi, kā Džons Adams, Brians Īno, grupa King crimson, un vizuālie mākslinieki, kā Bruce Nauman.

Es izceļu mākslu mijiedarbību, jo nesen ir notikusi Nacionālās mākslu vidusskolas izveidošanās. Tas dod vairāk iespēju sadarbībai starp dažādām mākslas nozarēm, šis piemērs parāda to, cik daudz mākslas attīstībai dod savstarpēja mijiedarbība. Šobrīd jautājums ir par to, cik plaši mēs spējam skatīties, cik atvērti mēs esam atšķirīgajam un cik daudz mūsu skola veicinās savstarpēju sadarbību. Sliktākais iznākums būtu izglītības iestāde, kurā katras mākslas skolas pārstāvji sarunājas tikai ar savas nozares pārstāvjiem, uzturas tikai savā grupējumā un ir aizspriedumaini pret citiem. Neļausim tam notikt!

1 Efeks, kas rodas, kad 2 vai vairāk skaņu ierakstu atskaņojumā notiek nobīde.

2 Nošu ilguma pagarināšana kādai tēmai. Parasti proporcionāli.

Henrijs Poikāns 2.kurss EDMS

PERPETUUM RITMICO

"Perpetuum Ritmico" ir četru brīnišķīgu mūziķu grupa. Grupas dalībnieki - Mikus Bāliņš, Elīna Endzele, Elvijs Endelis, Guntars Freibergs un dažkārt arī Ernests Mediņš.

Grupas galvenais mērķis ir parādīt, ka sitaminstrumenti ne tikai spēlējami, lēkājot ap ugunsgrābi ādas ietērpos un veicot rituālus, bet uz sitaminstrumentiem var nospēlēt tādas pašas skaistas melodijas kā uz pūšamajiem, stīgu vai taustiņinstrumentiem. GRUPA REIZ NOMINĒTA LIELAJAI MŪZIKAS BALVAI. Tā ikdienā mēdz eksperimentēt ar dažādiem sadzīves priekšmetiem, piemēram, drāfēm un atspērēm, meklējot interesantus skaņējumus. Kā sitaminstrumentālists Ernests Mediņš, kuru mēdz pieaicināt ansamblim, teica: "Esam radoši. Domāju, tas palīdz attīstīties ne tikai katram mums kā personai, bet arī kopā kā ansamblim." Guntars Freibergs: "Es varu salīdzināt grupu ar Gauju, jo tā ir straujākā Latvijas upe. Atvari, krāces... Ļoti līkumaina upe. Un es tagad varu fantazēt, kā tas sasauca ar mūsu mūziku, jo arī tā ir ļoti līkumaina, pilna līkločiem. Kā to nosaukt vienā vārdā – upe ar visjaušīgāko, dzīvīgāko plūdumu. Tādas manas asociācijas."

Nikolass Mūrnieks 9.klase EDMS

FRĪDRIHS GULDA JEB PIANISTS-TERORISTS

Frīdrihs Gulda (16.05.1930. - 27.09.2000.) ir austriešu izcelsmes mūziķis, komponists, improvizētājs, džeza mīlētājs un ļoti ekstravaganta personība visās šī vārda nozīmēs. Viņš ir pazīstams arī kā "Koncertestrādes grūtais bērns" un "Pianists-terorists".

Frīdriham bija diezgan SKANDALOZA REPUTĀCIJA. Viņš varēja, savlaicīgi nepaziņojot, mainīt koncerta programmu vai pat vispār iznākt kails uz skatuves un tā arī spēlēt. Nospēlējot divu stundu ilgu koncertu, kur programmā bija tikai J.S. Baha mūzika, viņš varēja pēc tā aizskriet uz džeza klubu, kur kopā ar draugiem improvizēt līdz agram rītam.

Ir uzskatīts, ka tieši džeza mūzika ir atstājusi lielāko iespaidu uz to, kā F. Gulda saprata klasisko mūziku. Viņš VIENMĒR BIJA TIECIES ATIET NO KLASISKĀS IZPILDĪJUMA FORMAS, tas ir, akadēmiskā izpildījuma, un centās to radīt spilgtāku un emocionālāku. F. Gulda bieži vien pat studijas ierakstos atļāvās sev mazas neķītrības - improvizācijas Bēthovena un Mocarta mūzikā, kas toņmeistariem bija šoks.

F. Gulda skatuves "outfits" pilnā mērā saskaņojās ar viņa ikdienas uztveres tipu. Viņš nevarēja ciest frakas un smokingus, dodot priekšroku spilgtiem krekiem, "keponiem" un sporta apaviem.

Viņa mīļākais komponists bija Mocarts, kuru viņš mīļi sauca "Mans Maestro". Frīdrihs nereti izteica vēlmi mirt tajā pašā dienā, kurā mira "Viņa Maestro", lai tur, debesīs, paspēlētu ar savu "skolotāju" četrrocīgi.

1999. gada pavasarī, gatavojoties Lieldienu koncertam ar ekstravaganšu nosaukumu "Friedrich Gulda Resurrection Party" Zolburgā, Gulda publicēja nekrologu par savu nāvi, bet uz savu koncertu viņš bija ieradies "Go-Go" deju mākslinieču pavadībā.

1999. gada pavasarī atdzīvinātais Gulda mira 2000. gada 27. janvārī. Tieši tajā pašā dienā, kad mira "Viņa Maestro". Interesanti, viņi paspēlēja četrrocīgi?

Maksims Taņičevs 2.kurss EDMS

RDKS MŪZIKLU NODAĻA

Mūzikls ir ārkārtīgi daudzslāņains uzvedums, kurš prasa ne tikai krietna daudzuma tehnikas gan dziedāšanā, gan dejošanā, gan aktiermeistarībā, bet arī dzelzs vīra spēku, nervus un izpratni par cilvēka prāta norisēm. Nevienam nav noslēpums, ka mūzikls Latvijā neiestudē daudz, taču Latvijā netrūkst mūziklu entuziastu, kas gatavi šo jomu kopt arī šeit, Latvijā. Mūziklu nodaļa Rīgas Doma kora skolā ir baltais zvīrbulis, bet šogad 4. kurss "izceps" 4 pirmās censonas, kas beigs skolu ar mūziklu dziedātāja profesiju. Jau šobrīd meitenēm ir savas vīzijas un ceļi, kurus vēlas turpināt – vokālās grupas, dalība teātra izrādēs, multfilmu ierunāšana un citi. Meistarklasēs, kurās piedalās mūziklu nodaļas audzēkņi, profesori no Amerikas un Lielbritānijas ir patīkami pārsteigti par dziedātāju prasmēm. Noteikti ir skaidrs, ka tik daudz izlietu sviedru un stundu nāks par labu viņu izaugsmei, un ieguldītais darbs atmaksāsies.

Tikmēr, šo nodaļu vada jau kāda mūziklu pazinēja - Annija Putniņa. Annija sākusi savus mūzikas meklējumus tepat, Domenē. Pabeigusi diriģentu nodaļu un iestājusies mūzikas akadēmijā, kā klasiskā dziedātāja. Viņa tomēr nav bijusi mierā, un devās uz Londonu, kur iestājās akadēmijā, lai mācītos mūziklus. Pati Annija saka: "Principā, par Domeni, nekas trakāks man nav gadījies. Visi pamati, ko apguvu šeit, ir bijuši svarīgākie stūrakmeņi arī vēlāk."

Atbraukusi atpakaļ, Annija sākusi mīt rūpīgu taciņu, lai šeit parādītu, ka mūzikls nav tikai jēstra ampelēšanās uz skatuves, bet tam apakšā dziļa nozīme kā mākslinieciskās, tā izklaidējošās izpausmēs. Šobrīd Annija turpina pasniegt stundas mūziklu nodaļas audzēkņiem, piedalās muzikālos projektos un nereti rīko savus koncertus, kuros izpilda dziesmas no vērienīgākajiem Brodvejas un Vestendas mūzikliem.

Annija redz, ka Latvijā turpinās pieaugt interese par rietumu kultūras saknēm, un cilvēki ieraudzīs mūziklus jaunā gaismā. Un mūsu uzdevums ir viņus ar tiem iepazīstināt.

Madara Gaile 2.kurss RDKS

TĀLIS GŽIBOVSKIS

Vidusskolā ikviens zina vārdu Tālis Gžibovskis, bet vai visi pazīstam arī cilvēku, kurš ir piedalījies Bobija Makferina meistarklasēs, koncertējis daudzviet pasaulē un muzicējis tādās pazīstamās grupās kā "Modo", "Eolika", "Sīpoli", "Marana" un vēl daudzās citās?

Tālis ir VIENS NO LEĢENDĀRĀKAJĒM BUNDZINIEKĒM LATVIJĀ. Viņš ir ne tikai mūsu skolas džeza nodaļas vadītājs un pedagogs kopš 2003.gada, bet arī docents un lektors vairākās mācību iestādēs. Tālis jau 21 gadu organizē un ir mākslinieciskais direktors džeza festivālam "Saulkrasti Jazz", kura pirmie dalībnieki tagad ir slaveni mūziķi, piemēram, Rihards Zajupe, brāļi Petrauski un citi.

Tālis uzskata, ka mūzikā ir jārunā par trīs lietām – harmoniju, melodiju un ritmu, kurām jābūt līdzsvarā. Mēs pazīstam viņu kā stingru, bet iedvesmojošu skolotāju, kuram netrūkst smieklīgu joku vai jautru izteicienu saviem skolēniem.

No intervijas, kuru Tālis sniedza žurnālam "Mūzikas Saule" 2013. gadā, varam just, ka viņam no sirds patīk veidot jauno Latvijas mūziķu paaudzi:

"Ilgu laiku dzīvoju pārliecībā, ka strādāt ar bērniem – tas nav man. Bet kļūstu aizvien senāks, un šis tas mainās. Atnāk mazais rūķītis, un tu redzi, ka viņam acis iespīdās, viņš piepūš vaigus un kļūst sārts... Man tas sagādā gandarījumu. Es viņam pat neesmu uzbraucis augumā [...]. Viņš nāk un jautā – ko mēs nākošajā stundā darīsim? Es pats esmu savulaik atradies uz tām šūpolēm – būt mūzikā vai nebūt. [...] Negribētos sausi teikt, bet tomēr – mācīt bērnam mūziku ir pedagoga profesionālā atbildība. Tas, ka tu sajūti to mazo dvēselīti un neapdzēs vēlmi dzīvot mūzikā."

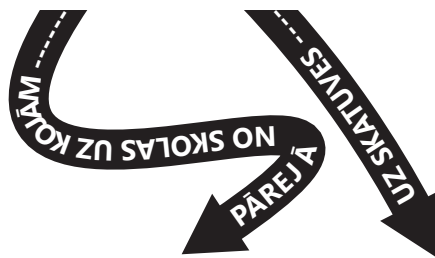
Ja vēlies dzirdēt, kā Tālis spēlē sitaminstrumentus, tad noteikti apmeklē Aleksandra Morfova iestudēto izrādi "Svinības" Dailes teātrī, bet, ja sajūti iedvesmu pilnveidoties džeza pie mūziķiem no visas pasaules, tad tiekamies un muzicējam kopā ar Tāli "Saulkrasti Jazz 2019".

Līva Actiņa 8.klase RDKS

KUR ESI GATAVS NOSALT?

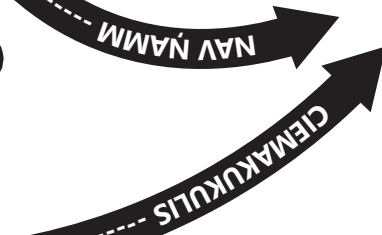
ŅAMM

AIZSKRIENAM UZ... ?

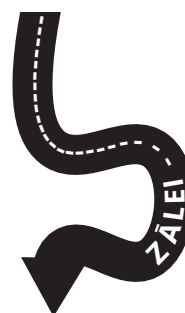
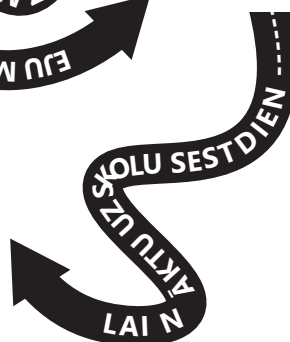
PIRMDIENAS
VAKAROS
ES...

JĀDABŪ ATSLĒGA

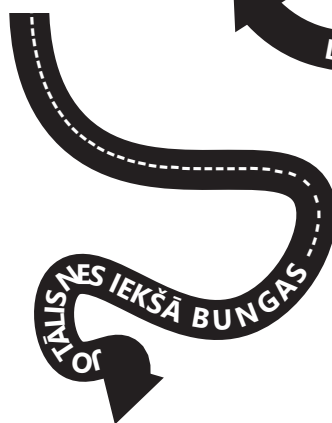
ES DREBU, IR AUKSTI

MAN IR

JRMS

RDKS

RHS

EDMS

SKOLOTĀJU PĒRLES

J R M S

Vai man jātīc, ka viss ir labi? (V.Rubulis)
Nebaidies, es nāku. (J.Dukāts)
Kājas es tev negriezīšu, pati sagriezīsi. (A.Misjuns)
Ja tantei pieliktu riteņus, viņa būtu tramvajs? (V.Zeikats)

R D K S

Jums te galvas procesori beiguši strādāt. (M.Klišāns)
Jurģi, tevi vajadzētu krustā sist. (I.Jākabsone)
Ja man, kas dzīvē riebjas, tad tā ir kūka uz salveītes. (S.Andžāne)
Nē, nu, ko lai saka. Ir slikti, būs vēl sliktāk un labāk arī nekļūs. (R.Adovičs)

R H S

Padomājiet, vai esat izvēlējušies īsto profesiju, kādam jau kotletes "Lido" arī vajag cept. (I.Vlasenko)
Tu šodien dejo tā, it kā tev kaza būtu nomirusi. (I.Vlasenko)
Jūs rokas turat kā beigtas "Ķekavas" vistas. (A.Kolbins)
Es vairs neesmu skolotājs Sveilis, esmu princese Gamzatti. (M.Sveilis)

E D M S

Ko jūs blāujat kā zilonmātes pirms riesta? (A.Vecumnieks)
Nagi jāgriez ceturtdienās, tad būs nauda. (I.Ramāne)
Mēs sitamies kā mušas pret logu. (M.Pērkona)
Es te lokos kā zutis uz pannas, a jūs neko. (A.Zvaigzne)

HOROSKOPI

	Auns-	problēmas ar pašpārliecinātību tev nav, bet vai nebūtu laiks uzkrāt spēkus? Kāds lielāks pārbaudījums prasīs daudz enerģijas, iespējams, tā būs grūtāka tēma dabaszinībās, iespējams, kas pilnībā neieplānots.
	Vērsis-	ir laiks padomāt par sevi. Esi bijis izpalīdzīgs un sociāli aktīvs, bet drīkst atļauties piesēst un pakavēt laiku ar labu bibliotēkas grāmatu.
	Dvīņi-	tu būsi aktīvs un pārliecības pilns, gribēsi tikai iet uz priekšu un darīt, bet nepamet visu pusceļā, piestrādā pie tiem darbiem, pie kuriem patiesi vajag piestrādāt, tu pats zināsi, pie kuriem...
	Vēzis-	skola tevi neiedzīs stresā. Savukārt ar Zivi būs ļoti lieli konflikti, tādēļ labāk tos ignorēt. Būtu ieteicams nedomāt par Zivi, bet vistu, jo šomēnes īpaši gardisanāks krāsni cepti spārniņi.
	Lauva-	tava dzīve ir strauja un mainīga, un, ja mājās ir aizmirsusies ģitāra, vai ir slinkums iet uz noliktavu pēc lupatiņas, neuztraucies, tu vienmēr kaut ko izdomāsi, ideju tev netrūks.
	Jaunava-	tu esi dievs. Neviena tevi neapstādinās, ne suņi, ne čūskas. Kā arī šomēnes padosies gatavot lazanju, tādēļ pacienā citus. Paredzams, ka parādīsies slepeni pielūdzēji mēneša beigās.
	Svari-	radīsies vēlme kļūt par kāda Romeo vai Džuljetu, bet diemžēl zvaigznes nebūs tev labvēlīgas, savukārt būs labs mēnesis brauniņu cepšanai, tādēļ nav iemeslabēdāties par otru pusīti.
	Skorpions-	tu jutīsies varens, un beidzot būsi gluži savā elementā. Bet neaizmirsti, ka ir jādara daudz darbu, tādēļ neatstāj visu uz pēdējo brīdi, citādāk nāksies nožēlot.
	Strēlnieks-	viens pēc otra tavi sasniegumi vedīs pie tava lielākā mērķa, tikai jāsaņem, un tad tu jutīsies gandarīts, un pat eļļas traips uz jaunā džemperā vairs nebūs tāda tragēdija.
	Mežāzis-	nedaudz aizsapņojies un viltīgs. Vienmēr ir paticis visu labi apdomāt, bet ir pēdējais laiks pamosties un sarosīties, citādāk vēl atkal kaut kas skapītī aizmirsīsies.
	Ūdensvīrs-	darāmie darbi no tevis izvilks enerģiju, un piecu minūšu snauda uz skolas dīvāna padarīs tevi tikai miegaināku. Labāk kārtīgi izgulies un mājasdarbus izpildi skolā.
	Zivis-	lauva būs tev vislabākais draugs, ļoti atsaucīgs, draudzīgs, saprotošs un labeštīgs, tādēļ būs obligāti jāpateicas ar ļoti labi pārdomātu dāvanu. Vispārīgi būtu vēlams sākt apmeklēt kādu dziedāšanas pulciņu, varbūt nodibināt rožukori, jo zvaigznes paredz ļoti paklausīgas balss saites.

SLUDINĀJUMI UN AFIŠAS

Jauno rakstnieku, fotogrāfu, mākslinieku mājaslapa/digitāla rakstu telpa "The Epiphany" aicina talantīgus, aizrautīgus un vienkārši foršus jauniešus komandā. Patīk rakstīt par visādām tēmām? Forši! Piedevām vēl raksti kvalitatīvi? Ļoti forši, uzraksti mums!! Varbūt tev ir foto, dzeja, mākslas darbi, vēlme izglītēt cilvēkus par citādu dzīves veidu, labas multimediju prasmes, kuras vēlies izmantot, mūzika, video, vēlme kādu intervēt, recenzijas, pasākumu apsakti - to visu un vēl vari mums atsūtīt, un varbūt sadarbosimies, lai parādītu tavu talantu! Sūti pieteikumu uz "The Epiphany" FB lapu!

Vēlos mainīties ar akmeņiem (caurspīdīgiem, puscaurspīdīgiem, necaurredzamiem, dabīgiem un mākslīgiem, cietiem vai plastiskiem, vai abējādi) un arī (bet nav obligāti, var izvēlēties) esejām (pārliecinošām vai stāstošām, sublimētām vakara pārdomām, kas drīkst izplūst rindkopās, ar pildspalvu vai at-kodētās zīmēs piefiksētām) par dažādām sabiedrībā aktuālām vai personiski gruzdošām, politiskām vai absurdas-izziņas-izklaides tēmām.

Ja piedalies, uzmeklē Selgu Stūris no JRMS 2. kursa, raksti mesindžerī vai +37127063056, vai selga.stooris@gmail.com

Pārdodu klasiskas PSRS laika klavieres, brūnas, ar frīš pedāļiem. Praktiski nelietotas, filai vienu reizi mūžā kaut ko esmu "spēlējusi". Par cenu var vienoties. Rakstīt uz 25156837 Eva Saliņa

MEKLĒJU SKAISTU, LĒTU DĪVĀNU. SŪTI PIEDĀVAJUMU AR BILDĒM UZ ELIZABETHBLUMA@YAHOO.COM

Vai kāds māc skaņot klavieres???? Maksāšu ar mammas naudu. Atrodas centrā. Ļoti vajag noskaņot! 29328656

Cenšos atbrīvoties no dzeltenīgi oranža pufa. Var sagulēt līdz diviem pieaugušajiem. Atdošu par 1€, rakstīt uz 29189267, Anna

Pārdodu "Jupiter" klarneti. Labā stāvoklī, klarnete gatava lietošanai. Man šis instruments bez starpgadījumiem uzticami kalpojis un ir gatavs nonākt jauna censonā rokās. Klāt nāk gan mucīņa, gan jauns munštūks, gan kaste cietajā + mikstajā apvalkā.

Cena 300€.

Raksti Katrīnai Elīzai Krastiņai uz e-pastu:katrinaelizakrastina@gmail.com

vai zvani +37126366900

Mans brālis taisa apakšrāmjus audekliem! Sīkāks info rakstot FB Martai Grantiņai vai Edgaram Grantiņam.

Meklēju kādu, kas varētu man, noziedot sporta tērpu, dikti vajag! Līva, 20209273

Varu pamācīt latviešu valodu! (FB Marta Grantiņa)

MEKLĒJU KĀDU, KURŠ MAN UZDĀVINĀS/PĀRDOŠ NOVUSA GALDU AR VISTEM PIEDERUMIEM, TELEFONA NR. 20318188 VAI LABĀK RAKSTI E-PASTU ELIZABETHBLUMA@YAHOO.COM

Es meklēju vecu, kompaktu tēlluku, kurš ir darbspējīgā stāvoklī. Ja TSV tādās mēģinās bēniņos vai stāvošas istabas stūrī, un, pēc tavām domām, tikai aizņem

vienu, tad zvani man!

Beatrise Škurss (Roži)

tel.nr. 26665233

P.S. Ja tev ir vairāki tāda tipa televizori vai arī tu zini kādu, kam ir, noteikti dod man ziņu !!!

Meklēju apmaksātu haltūru pēc skolas kojās un ārpus tām. Ļena, 28783066 opoutd@gmail.com

Meklēju elektrisko ģitāru. Gribu būt skaļš (vēlos arī pastiprinātāju). Lūdzu, pēc iespējas lētāk. Lai saņemtu precīzu, varu pārvietoties visā Latvijas teritorijā. 29328656

Tiek meklēti sestdienu modeļi zīmēšanai un gleznošanai JRMS! Skola arī drusku samaksās.

Ja pazīsti kādu gribētāju, sazinies ar Katrīnu Biksoni no Rožu 4. kursa - biksonekatrina@gmail.com vai raksti FB, vai atrodi skolā.

Meklēju vienistabas dzīvokli, pārdodu nieri. Ļena, 28783066 opoutd@gmail.com

Vēlies izpausties, bet nezini kur?

Līdz jāvāra beigām katru piektdienas vakaru ir lieliska iespēja Ikra (Marijas iela 13) telpās radoši izpausties - rīkot koncertus, performances vai cita veida uzstāšanās!

Sīkākam info raksti Ikrs Apveinība FB

2018.gada 13.novembrī plkst. 17.30 RDKS Kora zālē notiks pirmā Domnīca "Āgenskalns var!"

Domnīcu vadīs žurnālists Otto Ozols, kurš sarunāsies ar saviem viesiem -Vjačeslavu Kaščejevu un Tomu Kreichbergu, par dabu, zinātnei un dzīvi Latvijā.

VISI LAIPNI AICNĀTI **17., 18. un 19. novembrī Arēna Rīga norisināsies Multimedialā deju lielizrāde "Abas malas"**
NO 13. LĪDZ 19. DECEMBRIM
APMEKLĒT JRMS
SKATES UN APLŪKOT **No 12. līdz 16. novembrim JRMS svētku nedēļa**
DARBUS! TĪKAI NĀCIET
LAICĪGI, PIRMS DARBI
NAV NOVĀKTI!

11. decembrī RHS Ziemassvētku koncerts!!

No 03.12.2018. skolās būs speciālas kastes, kurās varēs likt drēbes un ēdienu, ko vēlāk atdosim cilvēkiem, kuriem tas ir nepieciešams

GATAVOJAMIES IKRAM!

9. novembrī Arēnā Rīga un 11.novembrī Liepājas Olimpiskajā Centrā notiks Latvijas populārās mūzikas dižkoncerts "Latvijas Gadsimts"

IKRS ŠOGAD BŪS MICĒLIJĀ (MARIJAS IELA 13) VISU DECEMBRI

**09.11. UN 12.11. JRMS ZĀLĒ DARBU PIENĒMŠANA!
JA NEPAŠĒSIET ŠAJĀS DIENĀS, RAKSTAT FACEBOOK IKRS APVIENĪBA**

**LŪDZU,DARBUS SKAISTI NOFORMĒT- AUDEKLIEM SKAISTAS, NOKRĀSOTAS
MALIŅAS, ZĪMĒJIMI IELIKTI KĀDĀ PLĒVĪTĒ!**

**JA VĒLIES IKRĀ DEŽURĒT, RAKSTI IKRS APVIENĪBA FB, MEKLĒ
KATRĪNU ŠEIKINU NO 3.KURSA SKOLĀ (JRMS) VAI RAKSTI FB!**

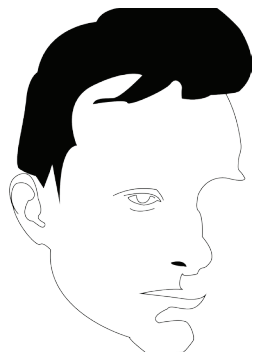
**LIELAIS NMV KARNEVĀLS TUVOJAS!! LĒNĀM SĀKAM
GATAVOTIES!!**

Karnevāla meistarklašu datumi

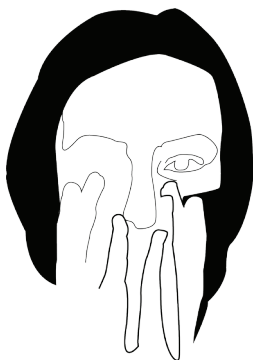
**04.12.2018. 17.30 JRMS idejas izklāstīšana un tērpu idejas?!
08.01.2019. 17.30 RDKS karnevāla prezentācija
5.01.2019 17.30 RHS karnevāla prezentācija
22.01.2019 17.30 EDMS karnevāla prezentācija
29.01.2019. 17.30 JRMS karnevāla prezentācija**

Meistarklasēm tuvojoties, informācija būs pie ziņojumu dēļa.

Radošā komanda

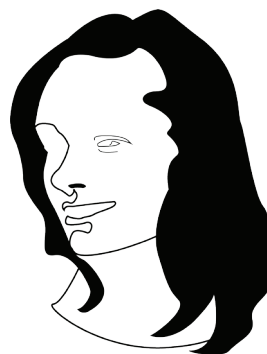
Henrijs Poikāns

Krista Enģele

Elizabete Š. Veisa
ilustrators

Rēzija Zegnere

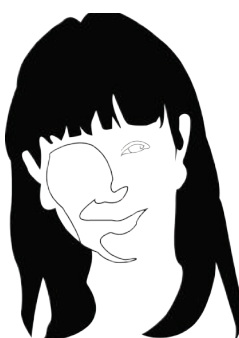
Nikolass Mūrnieks

Felicita Gāga

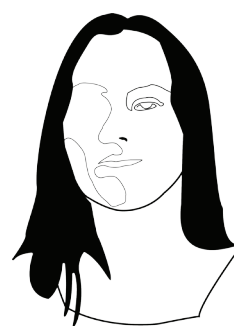
Katrīna Šeikina
maketētājs

Marianna Lapiņa
redaktors

Marta Grantiņa
redaktora vietnieks

Marta Lapekina
korektors

Elizabete Blūma

Maksims Taņičevs

Džastins Zavadskis
ilustrators

Ramona Cimziete

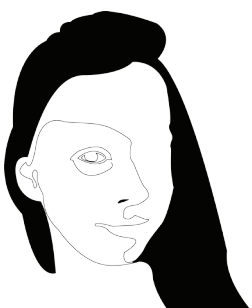
Jolanta Lazdāne

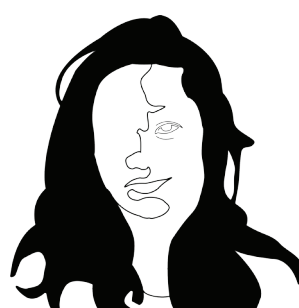
Elizabete Brūzīte

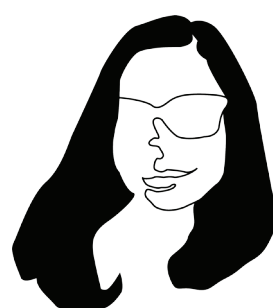
Egija Smeile

Krista Štrausa

Madara Gaile

Līva Actiņa